

Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Kirjapaino ottaa
 undestansa painajeen Ahlmanin Puolalais-Suomalaisen
 Sanakirjan, painettu v. 1865, seuraavilla ehdoilla:

- 1) Kirja painetaan fräntä fräntän saman kokoisana, yhtä:
 läisillä kirjainilla ja yhtäläiselle paperulle kuin tähän
 liitetty näyte-arkki osoittaa;
 - 2) Kirjapainon tulee saada valmiiksi puolitoinen arkki
 viikossa, tämän vuoden lokakuun 1 p:stä alkaen, niin että
 kirjan siis pitää olla valmiina ennen tulevan kuukauden
 loppua; muuten vetää kirjapaino 50 markkaa sakkoa, joka
 päivältä, joka menee määräjän yli;
 - 3) Kirjapaino vaatii kuitenkin, ettei muita muutoksia frä:
 kirjassa tehdä, kuin mitä painovirkkosen ja muitten ilmestien
 virkojen oikaiseminen vaatii, sekä että kunkin puolen arkin
 korjauksiksi suoritetaan yhden vuorokauden kuluessa;
 - 4) Kirjaa painetaan 1000 kappaleen suuruisen painos, ja
 saa kirjapaino siitä, kun kirja on valmis, 65 markan mak-
 sun arkilta ja paperista 12 markkaa riisiltä, hylky-arkit siis
 hän luettuihin;
 - 5) Kirjapainon on oikeus Seuran haltuun jättää valmistettava
 työtä joka hymmentönnen arkin perästä.
- Helsingissä, 14 p:nä Lokakuuta 1871.

Suomal Kirjall. Seur. Kirjapaino
 Oskar af Hurlin.

Toisella puolella mainitut ehdot hyväks. katsotaan. Hel-
 sinki, Lokak. 14 p. 1871.

Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran puolesta:

J. V. Snellmans

Myöskin Koskinen.

J. W. Hoikka

J. V. Snellmans verksamhet som ordförande för Finska Litteratursällskapet 1870–1874 har efterlämnat många dokument i sällskapets arkiv, dels egenhändigt utarbetade koncept och skrivelser, dels sådana med enbart Snellmans underteckning. Bilden visar ett avtal mellan sällskapet och dess tryckeri 14.X 1871 om tryckningen av en svensk-finsk ordbok.

286 J. V. SNELLMAN – F. W. ROTHSTEN 15.III 1871

FLS, kart. 74

I händelse H:r Magistern icke vore hindrad att i qväll hedra mig med ett besök, får jag förbindligast härom anhålla, äfvensom att dervid få anlita H:r Magisterns biträde för språkrättelser i den oration mig åligger att i morgon föredraga.

Med utmärktaste Högaktning
Joh. Vilh. Snellman

10

d. 15 Mars 71.

287 TAL PÅ VILHELMSDAGEN 6.IV 1871, AVSKRIFT

FLS, E. Aspelin-Haapkyläs samling

Jag tackar Er för det ni helsat på mig. Det är alltid kärt att se att man icke är alldeles glömd af de unga. – Denna dag har medfört ett litet minne af vintern, ehuru denna tid är en tid för förhoppningar, för tanke på rika skördar. Jag hoppas att äfven i de unga krafter tiden måtte väcka lifvade krafter och håg ej allenast för att njuta lifvet, utan ock för att *arbeta för dess allvarliga mål*. Det är en förhoppningarnas tid ej blott för oss, vårt land, utan för vidare kretsar för hela världen. – Jag hoppas att ibland universitetets ungdom *den slappa lära som dagbladen predika icke vunnit in*steg, den nemligen, *att staterna och historien äro till för individen* eller som de uttrycka det grannare; för att individen må utveckla sina krafter och förmögenheter och göra sin ställning så beqväm som möjligt. Detta lär oss icke historien; staten och historien äro icke till för individen, utan individen är till för dem. – Det är nationernas lif som har betydelse för menskligheten och för dem bör individen offra lif och egendom. Mot läran att nationerna bör öka sitt välstånd se vi en annan vinna erkännande, en annan som säger: vi kasta bort lif och egendom när det gäller någöthögare. Nationerna frukta kriget, och visst är det sorgligt när lif och förmögenhet i stora tal förstöras, men genom krigen stärkas nationerna för högre sträfvan-

Vi lära oss af vår tid äfven det att anarkin är ett förderf, det är pligten, och pligten i dess högsta potens, pligten emot staten och fäderneslandet, samt dess stränga uppfyllande som ger staterna styrka. – Vi se att nationernas rätt att lefva vinner allt mera erkännande, hvilket är en stor tröst för de små nationerna. Det är nu mycket lättare att arbeta för dem än förut. Måtte detta erkännande bli allt större och derigenom äfven vår tro på vår nations framtid stärkas och på samma gång vår förmåga att arbeta för densamma stegras och om det gäller offra lif och egendom. Tiden är ej lämplig att jag djupare fördjupar mig i detta ämne. – Jag tackar er. – Eläköön kolmekertäisesti.

20

30

40